

בש"פ 1971/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1971/20

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עודד ציון

בשם המשיב: עו"ד וליד גאנץ; עו"ד רומיאו חורי;

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), להארכה ראשונה של מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.3.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 47603-06-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. ביום 23.6.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום נגד המשיב, המייחס לו ולאחרים מספר אירועים של פריצה לבית הספר הימי לפיקוד ומנהיגות קציני ים בעכו, בהם חתכו המשיב והאחרים את הגדר החיצונית

של בית הספר הימי ואת מנעול המחסן באמצעות כלי פריצה, וגנבו 49 כלי נשק מסוג M16. הן כלי הנשק והן שותפיו של המשיב טרם נתפסו. בגין מעשים אלה הואשם המשיב בעבירות הבאות: עבירות בנשק, גניבת נשק והתפרצות לבנין שאינו בית מגורים – עבירות לפי סעיפים 144, 384 א ו- 407 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בהתאמה.

3. עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. באותו היום התקיים דיון ראשון בענין מעצרו של המשיב, במסגרתו קבע בית המשפט כי קיימת עילת מעצר מובהקת והורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. בדיון שהתקיים ביום 26.6.2019 הסכים בא כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר, ולבקשתו הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר מיום 14.7.2019 תיאר שירות המבחן כי המשיב מתקשה בוויסות רגשי ובהתמודדות עם מצבים מורכבים רגשית, וכי קשיים אלו מקבלים ביטוי בהתנהגות פורצת גבולות תוקפנית ובשימוש בסמים. כן סבר שירות המבחן כי לא ניתן לשלול קיומו של סיכון מצד המשיב נוכח העמימות הנוגעת לנסיבות מעצרו וכי קיים חשש כי המפקחים המוצעים יתקשו בהצבת גבולות עבור המשיב. על כן סבר שירות המבחן שאין לשחרר את המשיב למעצר בית, אך כי ניתן לשקול חלופה של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. ביום 17.7.2019 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, וזאת בין היתר נוכח מספרם הרב של כלי הנשק שנגנבו, העובדה כי כלי הנשק הגנובים ושותפיו של המשיב לעבירה טרם נתפסו, החזרתיות שבמעשים המיוחסים למשיב במסגרת כתב האישום, העובדה כי למשיב הרשעה קודמת באלימות במשפחה וכן גורמי הסיכון שעלו מתסקיר שירות המבחן. עוד צוין כי מהפסיקה עולה שהכלל לגבי עבירות נשק הוא מעצר מאחורי סורג וברח.

5. ביום 8.8.2019 הגיש המשיב ערר על ההחלטה לעצור אותו עד לתום ההליכים, במסגרתו ביקש כי בית המשפט יורה לשחררו לחלופת מעצר. ביום 19.8.2019 דחה בית משפט זה את הערר, תוך שנקבע בין היתר כי בנסיבות דנן צדק בית המשפט קמא כאשר דחה את עמדת שירות המבחן לגבי האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 5290/19).

6. ביום 15.12.2019, לאחר החלפת ייצוג, הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצור עד לתום ההליכים, שנומקה בחלופת הזמן מעת תחילת מעצרו, ראיות חדשות שנתגלו, וכן החלטת ההגנה לטעון כנגד קיומן של ראיות לכאורה. ביום 22.12.2019 התקיים דיון בבקשה, אשר בסיומו נמחקה הבקשה לבקשת המשיב.

7. ביום 26.1.2020 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר, אשר דיון בעניינה נערך ב-6.2.2020. בדיון טען בא כוחו של המשיב כי במהלך הליך ההוכחות חל כרסום בראיות עליהן מתבסס כתב האישום. ביום 26.2.2020 דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר, תוך שקבע כי אין כרסום בעוצמת הראיות. כן נקבע כי קצב ניהול ההליך הינו ראוי בהתחשב בכך שפרשת התביעה צפויה להסתיים תוך כחודש ממועד הדיון וכי חלק מהותי מהעיוכים הוא באחריות ההגנה. כן צוין בית המשפט כי שותפיו של המשיב וכלי הנשק הגנובים טרם נתפסו, ועל כן עדין קיימות עילות שיבוש.

8. כעת מונחת לפני בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, במסגרתה טוענת המדינה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת בראש ובראשונה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כמו גם מתסקיר שירות המבחן בעניינו ומעברו הפלילי. כן נטען כי נוכח העובדה ששותפיו של המשיב והנשקים הגנובים טרם נתפסו, עדין קיימות עילות

שיבוש. לבסוף צוין כי "הליך ההוכחות מתקדם בקצב משביע רצון", וכי פרשת התביעה נמצאת לקראת סיום.

9. בדיון לפני הפנה בא כוח המדינה לנימוקי הבקשה כאמור, וכן ציין כי דיון הוכחות שהיה קבוע השבוע נדחה בשל אירועי השעה אך נקבעו דיונים לחודש הבא, וכי להערכת המדינה נדרשים שני מועדי הוכחות לסיום פרשת התביעה. מנגד, בא כוח המשיב סבור כי המשפט צפוי להימשך עוד זמן לא מבוטל, וכי מצב החירום השורר עשוי לגרום לדחיות נוספות בדיונים. כן נטען שהמשיב כופר במיוחס לו וכי חל כרסום ממשי בתשתית הראייתית. כן צוין כי המשיב נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, הוא נעדר עבר פלילי מכביד, וראוי לבחון היתכנות של חלופת מעצר.

דיון והכרעה

10. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוקה מעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם, לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי וחומרת העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם.

11. בענייננו מדובר בעבירות נשק חמורות במיוחד, וזאת נוכח ריבוי האירועים, הכמות הגדולה מאוד של כלי הנשק, העובדה שמדובר בכלי נשק אוטומטיים שסכנתם מרובה, ובהתחשב בכך שכלי הנשק שנגנבו לא אותרו עדיין, וכך גם שותפיו לעבירה של המשיב.

כפי שנפסק לא פעם, עבירות נשק מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוקה מעצרים, בהיותה בגדר "עבירת ביטחון" לפי סעיף 35(ב) לאותו חוק (בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (24.12.2015); בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל (5.5.2016)). כן הודגש כי "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים" (בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013). וכן ראו: בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016); בש"פ 5399/16 מדינת ישראל נ' ג'רבי (8.7.2016); בש"פ 75/17 מדינת ישראל נ' נאסר (3.1.2017); בש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (30.7.2017); בש"פ 7117/18 גזאווי נ' מדינת ישראל (24.10.2018); ובש"פ 9085/18 מדינת ישראל נ' איתח (27.12.2018)).

12. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי, אף שתמיד ראוי לשאוף ליותר, קצב התקדמות ההליך עד כה מניח את הדעת. אכן, מצב החירום השורר במדינה משפיע גם על דיוני בתי המשפט, ולא מן הנמנע שאכן ייגרמו עיכובים בהמשך התנהלות ההליך. ברם בשלב זה, ובהתחשב בכך שמדובר בהארכת מעצר ראשונה, איני סבור שיש בחשש זה, נוכח חומרת העבירות כאמור, כדי לשלול את הארכת המעצר. כמובן שכל שיחול בהמשך עיכוב ממשי, הדבר ייבחן במסגרת הארכת המעצר הבאה.

13. איני רואה מקום להיזקק לטענת המשיב בדבר כרסום ראייתי, שכן טענה מעין זו מקומה בהליך של בקשה לעיון חוזר, והמשיב אכן הגיש בקשה לעיון חוזר בטענה לכרסום ראייתי אשר נדחתה אך ביום 26.2.2020, והמשיב בחר שלא לערור על ההחלטה.

14. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 23.3.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 47603-06-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג באדר התש"פ (19.3.2020).

ש ו פ ט
